

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
T.a.v. M.E. Walsmit-Genemans
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Bilthoven 12 juni 2011

Betreft: Pleitnota's Rechtstaete

- uw kenmerk 201103080/1/M1, en 201103080/2/M1
- uw kenmerk 201103079/1/M1 en 201103079/2/M1

Hoogedelgestrenge Heer / Vrouwe,

In het vervolg van de beroepsprocedure bij de Raad van State tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van Utrecht, presenteert de bewonersvereniging "Vrienden van de Biltse Duinen" (hierna "Vrienden") hierbij haar standpunt in antwoord op:

- Pleitnota Rechtstaete: dossier 201103079 op naam van dhr. R.A. De Blécourt. Biltseweg 29, 3735 MB te Bosch en Duin, en
- Pleitnota Rechtstaete: dossiernummer 201103080 op naam van dhr. W. Van Rootselaar, Biltseweg 25, 3735 MB te Bosch en Duin.

Deze zienswijze is mede uit naam van twaalf natuurlijke personen door wie het bestuur van de "Vrienden" is gemachtigd. In bijlage 1 zijn de antecedenten opgegeven van de vereniging als rechtspersoon. Daarbij gevoegd zijn de namen van degenen die het bestuur schriftelijke hebben gemachtigd. Bijlage 2 bevat de twaalf schriftelijke machtigingen.

Deze nota neemt beide dossiers *samen* in beschouwing, omdat probleemstelling en argumentatie van gelijke strekking zijn. Onze zienswijze is in vier hoofdpunten samen te vatten:

1. Rechtstaete claimt het recht van De Blécourt en van Van Rootselaar om als eigenaar het eigen bosperceel te kunnen afsluiten voor publiek, ondanks dat deze percelen volgens het bestemmingsplan behoren tot een voor publiek toegankelijk bosgebied
2. Rechtstaete stelt dat de claim op toegang voor publiek tot het bos van de landgoederen "De Perelaer" en "Klein Dennenbosch" eerst achteraf, op instigatie van de "Vrienden", is ingesteld.
3. De waarden van natuur en landschap de Biltse Duinen wordt door Rechtstaete geringschattend beoordeeld, in het bijzonder betreft dit de NLC waarden van de eigen bospercelen
4. De bestaande houtrillen zijn onrechtmatig geplaatst.

Alles overheersend in de discussie over de rechtmatigheid van de houtrillen als afbakening, is het antwoord op de vraag naar het recht op toegang voor publiek.

1. Rechtstaete claimt het recht van De Blécourt en van Van Rootselaar om als eigenaar het eigen bosperceel te kunnen afsluiten voor publiek, ondanks dat deze volgens het bestemmingsplan behoren tot een voor publiek toegankelijk bosgebied.

De Blécourt en Van Rootselaar gaan ervan uit dat elke eigenaar, op grond van artikel 5:48 BW het recht heeft om het eigen erf af te sluiten (zie dossier 2199, 13, pagina 6/11). Bovendien beroepen zij zich op het gegeven dat de landgoederen "De Perelaer" en "Klein Dennenbosch" door de minister van LNV zijn aangewezen als "NSW niet-opengesteld landgoed" en dus verboden zijn voor publiek. Daarom vinden zij een afbakening met houtrillen gerechtvaardigd om de toegang van ongewenst publiek te verhinderen.

De "Vrienden" brengt hiertegen in dat de aanwijzing als "NSW niet-opengesteld landgoed" door de Dienst Regelingen (DR), op gezag van de minister van LNV niet van betekenis is. Het bestuur beschikt over een verklaring (zie bijlage 3 het emailbericht van LNV d.d. 26 januari 2010) dat de DR alleen toetst aan de voorwaarden van de NSW. De andere gegevens worden integraal overgenomen van het aanvraagformulier op gezag van de aanvrager, omdat aangenomen wordt dat deze juist zijn. De DR vindt het de verantwoordelijkheid van de NSW-aanvrager om rekening te houden met voorwaarden die zijn vastgelegd in het bestemmingsplan en het streekplan alvorens NSW aan te vragen. Dat laatste nu is niet gebeurd. Om deze reden is de "Vrienden" van mening dat de aanwijzing als "niet opengesteld landgoed" geen extra bewijskracht oplevert. De toegang voor publiek was bestaand, en de bestemming is ongewijzigd gebleven. Het feit, dat De Blécourt in 2007 de oostelijke toegangsweg naar de Biltse Duinen op het eigen perceel heeft aangepast (zie bijlage 4), toont aan dat hij wel degelijk op de hoogte was van dit gegeven.

Met documenten in Productie A tonen wij aan dat de Biltse Duinen, volgens de doelomschrijving ("dagrecreatie") in het bestemmingsplan (artikel 31,1), een voor publiek opengesteld gebied is.

2. Rechtstaete stelt dat de claim op toegang voor publiek tot het bos van de landgoederen "De Perelaer" en "Klein Dennenbosch" eerst achteraf, op instigatie van de "Vrienden", is ingesteld.

RechtStaete (dossiernummer 3005 d.d. 11 april 2011, hoofdstuk II, pagina 2/6, punt 6-7) stelt dat de claim op toegang voor publiek pas aan de orde werd gesteld als reactie op de realisatie van de houtwallen. Dat standpunt is onjuist zoals blijkt uit de documenten in Productie A. De toegang voor publiek bestond reeds bij aankoop in maart 2006.

Na aankoop in 2006 zijn de bospercelen van "De Perelaer" en "Klein Dennenbosch" onttrokken aan de functie "openlucht recreatie" om gebruikt te worden als "woonerf". Versnippering, functiewijziging en afrastering zijn daarvan het gevolg. Door zich niet tijdig op de hoogte te stellen van de geldende bestemming en het bestaande gebruik hebben De Blécourt en Van Rootselaar als boseigenaar risico aanvaard. Het risico in de vorm van hinder door dagjesmensen, waarover zij nu hun beklag doen en waarom zij publiek wensen te weren met onrechtmatige maatregelen.

In dit verband verwijst de "Vrienden" naar de brief van minister Zalm in antwoord op Kamervragen (bijlage 5). Daarin is te lezen dat de Minister: "de stelling dat met de verkoop van grond leidt tot versnippering, afrastering en sluipende functiewijziging, niet deel." En verder: "De planologische bescherming (bestemming bos) is vastgelegd in streek- en bestemmingsplannen en het is aan de betreffende provincie respectievelijk gemeente om hierin zonodig handhavend op te treden." Wij kunnen nu vaststellen dat De Blécourt en Van Rootselaar met hun eigenmachtig optreden voorlopig zijn geslaagd om het ongelijk van de Minister aan te tonen. Immers versnippering, afrastering en functiewijziging zijn (nog) niet voorkomen met de regelgeving waar de Minister op doelt.

3. De waarden van natuur en landschap de Biltse Duinen wordt door Rechtstaete geringschattend beoordeeld, in het bijzonder betreft dit de NLC waarden van de eigen bospercelen.

De natuur- en landschappelijke waarde én de belevingswaarde van de Biltse Duinen als stuifzandlandschap zijn beschreven in het rapport van Wolak (dossiernummer 2199, bijlage 12). De bospercelen van De Blécourt en Van Rootselaar maken deel uit van het geheel en mogen niet als losstaande eenheden worden beschouwd. Zij zijn dus ook niet maatgevend, omdat het geheel meer is dan de som der delen.

Rechtstaete neemt het standpunt in (dossiernummer 2199, d.d. 24/08/2010, pagina 8/11, punt 23 en 24) dat de besluitvorming van Gedeputeerde Staten is uitgegaan van de Biltse Duinen als een *actief* stuifzandgebied volgens het rapport Wolak. Echter, in dat rapport (hoofdstuk 5, pagina 19) staat: "De Biltse Duinen zijn geen actieve stuifzanden". De reden dat houtrillen ongewenst zijn staat daar ook in (hoofdstuk 6, pagina 20) want: "De grootste bedreiging van stuifzand is de toename van organisch materiaal in het zand. Mossen en planten krijgen extra voedingsstoffen, waardoor zij harder gaan groeien. Hierdoor zou het zand meer vastgelegd worden".

Hieruit valt te lezen dat bodemverrijking in een passief stuifzandlandschap ook vermeden moet worden. Het pleidooi van Rechtstaete (dossier 2199, V.21.-V.25 en dossier 3005, V/15, pagina 4/6) gaat uit van een verkeerde interpretatie van de tekst in het rapport Wolak. Er is dus geen sprake van een onjuiste voorspiegeling van feiten, of van het bedienen met onjuiste argumenten (dossier 3005, V/15 pagina 4/6).

De "Vrienden" blijft bij het standpunt dat versnippering, sluipende functiewijziging, die gepaard gaan met afrastering directe bedreigingen zijn voor de landschappelijke eenheid van de Biltse Duinen

4. De bestaande houtrillen zijn onrechtmatig geplaatst.

4.1. Houtrillen zijn geplaatst zonder aanlegvergunning.

De houtrillen zijn geplaatst met het oogmerk de toegang van publiek te voorkomen (Rechtstaete Pleitnota 2199 en 3005, hoofdstuk II, punt 5). Gelet op de aard van het gebruik zijn deze houtrillen dan ook te beschouwen als werken waar een aanlegvergunning van burgemeester en wethouders voor nodig is.

Onder punt 4 (zie dossier nummer 3005 d.d. 11 april 2011, bijlage 9, pagina 2) verklaart Rechtstaete *"In overleg en op advies van wethouder Ditewig en de heer Postma is toen gekozen voor: een natuurlijke omheining middels natuurvriendelijke lage houtwallen"*.

De verwijzing naar het gesprek met de wethouder is een poging tot rechtvaardiging die om twee redenen tevergeefs is. (I) De vorm van de houtwallen voldoet volstrekt niet aan wat verstaan wordt onder *"natuurvriendelijke lage houtwallen"* (bijlage 6), én (II) de verwijzing gaat over een advies; en niet over instemming. Voor houtwallen is bij de gemeente nooit een aanlegvergunning gevraagd, laat staan verleend. De aanlegvergunning ontbreekt en het houtrillen zijn dus in strijd met het bestemmingsplan van de gemeente De Bilt.

4.2. Houtrillen bevatten bomen die niet zijn geveld bij wijze van verzorging.

Het houtrillen zijn aangelegd met houtgewas dat, voor zover afkomstig is van het eigen bos, in belangrijke mate niet afkomstig is van periodiek terugkerend onderhoud. Om de toegang van publiek te voorkomen zijn veel bomen doelbewust omgelegd om paden te versperren, en ook om houtrillen als barrières te kunnen inrichten. Deze handelwijze is in strijd met artikel 4e van het bestemmingsplan (bijlage 7) en met de Boswet. Deze bomen zijn dus oneigenlijk geveld en gebruikt, en dienen verwijderd te worden.

4.3. Houtrillen bevatten illegaal houtafval wat in strijd is met de wet Milieu (WM).

Foto opnamen van het houtrillen zijn gemaakt in september en oktober 2009 (!). Deze laten houtgewas zien dat **niet** afkomstig kan zijn van het eigen bosperceel. In bijlage 8a houtresten van *Thuja*, in de houtril van "De Perelaer", een sierconifeer die nergens in De Biltse Duinen groeit. In bijlage in 8b een stamrest van een *Ceder*, een exotische sierboom die wordt aangeplant in parken, in de houtril van "Klein Dennenbosch". Beide afbeeldingen logenstraffen dat het houtafval uitsluitend afkomstig is van het eigen bos. Op grond van eigen waarneming zijn wij ervan overtuigd dat meer allochtoon houtafval in de houtrillen aanwezig is. Een deskundig onderzoek zal dat kunnen aantonen.

4.2. De afmetingen van de bestaande houtrillen zijn buitensporig groot

De aanwezige houtrillen (bijlage 6) voldoen niet aan de ontwerpbeschikking. In het vervolg van de procedure zal de Raad van State oordelen of houtrillen volgens de omschrijving in de ontwerpbeschikkingen 2008INT 246940 en 2008INT246945 kunnen worden toegestaan. Ongeacht het eindoordeel van de Raad van State zullen de aanwezige houtrillen niet voldoen. Het verzoek om in afwachting van de definitieve uitspraak niets te hoeven veranderen is dus misplaatst.

4.5. Het onaanvaardbare gevolg van het - gedeeltelijk - verwijderen van bestaande houtrillen.

In beide dossiers verklaart Rechstaete dat door het deels verwijderen van de aanwezige houtwallen "*een onherstelbare situatie met onevenredig nadelige gevolgen zal ontstaan*". Een nadere detaillering ontbreekt. Beide verweerders bepleiten een voorlopige voorziening, maar verklaren bij voorbaat dat het voldoen aan de ontwerpontheffing niet zonder meer aanvaardbaar is. Het verzoek om in afwachting van de definitieve uitspraak niets te hoeven veranderen is dus misplaatst en wordt door de "Vrienden" dan ook bestreden. Korthedshalve wordt ook verwezen naar de [Website van de Vrienden van de Biltse Duinen](#) en de uitzending van RTV Utrecht, die als link is toegevoegd aan deze website.

Tenslotte, onderwerpen uit de pleitnota's van Rechtstaete, die niet in deze zienswijze zijn besproken, mogen niet als aanvaard worden beschouwd.

De hier genoemde argumenten zijn evenveel redenen om de Raad van State te verzoeken afwijzend te beschikken op het verzoek tot het treffen van om een voorlopige voorziening.

In afwachting van uw besluitvorming,

Hoogachtend:

dr. C. van Leeuwen (voorzitter)

dr. J.G. Bluemink (secretaris)

Secretariaat: Koperwieklaan 6, 3722 CE Bilthoven

Email: vriendenbiltseduinen@ziggo.nl

Website: <http://www.vriendenvandebiltseduinen.nl/page/welkom>

Productie A.

Alles overheersend in de discussie over de rechtmatigheid van de houtrillen als afbakening, is het antwoord op de vraag naar het bestaan van het recht op openbare toegang.

De aangekochte bospercelen maken deel uit van een stuifzandlandschap dat zich uitstrekte van De Bilt tot onder Amersfoort. Het deel dat ligt binnen de grenzen van de gemeente De Bilt heeft de naam van "Biltse Duinen". Sinds de eerste helft van de vorige eeuw (omstreeks 1930) wordt dit gebied druk bezocht door openlucht recreanten (zoals uit getekende getuigenverklaringen zie bijlage **A1** blijkt, en ook uit de overige documenten in bijlage **A2**). In het verloop van de tijd zijn daar diverse vormen van openlucht recreatie bij gekomen, zoals een golfpark, een tennispark, een camping, en een manège.

Tot 1980 was de camping "Bosspark Billthoven" een kampeerterein dat door de gemeente werd beheerd. In die situatie konden recreanten – door het ontbreken van een omheining – vrijelijk het terrein oversteken om te gaan wandelen in het bos erachter. Halfjaarlijks werden de vakantiehuisjes afgebroken en opgeslagen. Tijdens de herfst en winter vormde het kampeerterein met het bos een ononderbroken wandelgebied.

Toen in 1981 de gemeente de Bilt besloot het beheer van de camping te gaan uitbesteden moest het terrein worden afgebakend. Echter, een afrastering zou omwonenden beletten de Biltse Duinen te bereiken. De gemeente zag daardoor de noodzaak om de vrije toegang open te houden c.q. te verbeteren. De "Burgermeester van de Borchlaan" als westelijke toegangsweg werd verlegd en verbeterd. Bewoners aan de oostzijde van de "Julianalaan" kregen een eigen pad achter hun tuinen en langs het kampeerterein (zie de archiefstukken bijlage **A3**, pagina 2). De genoemde maatregelen tonen aan dat de Biltse Duinen volgens het bestemmingsplan een voor publiek opengesteld bos is.

Eerst in 1987 werd dit ter discussie gesteld doordat de eigenaar van het golfpark de wens had om uit te breiden naar de Biltse Duinen. De besluitvorming *pro en contra* uitbreiding heeft meer dan twintig jaar de agenda van de gemeenteraad in De Bilt beheerst. Het debat, dat in alle openbaarheid is gevoerd, heeft meer dan tweehonderd (= 214) perspublicaties opgeleverd. Samen bieden de verzamelde persberichten een terugblik op het verloop van deze geschiedenis (zie bijlage **A4**). In 2005 kwam het voorstel voor uitbreiding van het golfpark te vervallen en bleef de Biltse Duinen bestemd voor openlucht recreatie. Het besluit in 2010 om de Biltse Duinen aan te wijzen als landschapsmonument was het sluitstuk van de voorafgaande discussie, waarmee aan de oorspronkelijke bestemming werd vastgehouden.

In 2008 stond deze ANWB wandelroute (bijlage **A5**) nog op internet ("Wandelen met de hond") De route loopt over de bospercelen van "De Perelaer" en "Klein Dennenbosch".

- A1** Getekende getuigenverklaringen (originelen bij gemeente De Bilt).
- A2** Dagrecreatie in de Biltse Duinen (foto's uit "UTRECHT IN WOORD EN BEELD")
- A3** Archiefstukken aanleg toegangswegen naar de Biltse Duinen
- A4** Overzicht 214 van persberichten uit de periode 1987 - 2011.
- A5** ANWB wandelroute door de Biltse Duinen 2008.